

31.190/I/PN
MD/YS

Ter zitting van 9 september 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 9 juli 1999 aangaande een ontwerp van ministerieel besluit betreffende de identificatiekaart voor het personeel van bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten.

*

* *

De wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, zoals gewijzigd door de wet van 18 juli 1997, bepaalt in artikel 8, § 3, wat volgt:

“De Minister van Binnenlandse Zaken geeft aan de personen die de in artikel 1, § 1 en 2, bedoelde activiteiten uitoefenen een identificatiekaart af waarvan het model door hem wordt vastgesteld. Zij kunnen deze activiteiten slechts uitoefenen voor zover zij de identificatiekaart bij zich hebben. Zij moeten de kaart overhandigen bij elke vordering van een lid van een politiedienst. [De onderneming zelf kan geen enkel soortgelijk document aan haar personeel afgeven.] Deze personen moeten tevens een duidelijk leesbaar herkenningsteken dragen waarop hun naam, het nummer van hun identificatiekaart en de naam van hun onderneming vermeld staan.”

Tot nu toe werden die kaarten vervaardigd door de firma IDOC. Gezien de moeilijkheden om een stipte aflevering van die kaarten te verzekeren, en teneinde de aanvragen voor de aanmaak ervan te kunnen opvolgen, heeft de minister van Binnenlandse Zaken ermee ingestemd dat de eindaanmaak van die kaarten door de Algemene Directie van de Algemene Rijkspolitie gebeurt. Dit heeft tot gevolg dat het model van de kaart gewijzigd wordt.

In uw ontwerp van besluit betreffende die kaarten, geeft u als bijlage bij artikel 2, § 1, drie modellen van kaarten. Uit onderzoek van die modellen blijkt dat de persoonlijke vermeldingen (2° tot 5°) opgesteld zijn hetzij uitsluitend in het Nederlands, het Frans of het Duits.

De hoofding “Identificatiekaart bewaking” is telkens in de drie talen gesteld, en in eenzelfde volgorde: Nederlands, Frans, Duits. De voorrang van de taal van de kaarthouder wordt aangeduid door middel van vet gedrukte letters voor het gedeelte van de hoofding dat overeenstemt met diens taal.

*

* *

De identificatiekaart moet worden beschouwd als een getuigschrift dat door een centrale dienst aan een particulier wordt afgeleverd.

Overeenkomstig artikel 42 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

De VCT adviseert bijgevolg dat de modellen van de identificatiekaart conform dit artikel zijn, voor wat betreft de vermeldingen 2° tot 5°.

Wat betreft het feit dat de hoofding van de kaart drietalig is, is de VCT van oordeel dat de houders van die kaarten activiteiten kunnen uitoefenen die zich uitstrekken over meer dan één taalgebied, en aanvaardt zij bijgevolg dat, om functionele redenen, de hoofding van de kaart drietalig is. Zij vraagt u evenwel dat de vermelding “Identificatiekaart bewaking” in de eerste plaats gesteld wordt in de taal die overeenstemt met de persoonlijke vermeldingen.